

اثر ۱۰ هفته تمرین هوازی بر تغییرات ساختاری بافت کبد در موش های نر سوری مسموم شده با ناندرلون

چکیده

دهه های متمادی آزمایشات و مطالعات زیادی روی استروئیدهای آندروژنیک آنابولیک صورت گرفته است، که اکثر آنها در اتفاق نظری واحد کبد را به عنوان بافت اصلی هدف آسیب های محتمل و ناشی از بهره گیری این مواد، معرفی نموده اند چرا که کبد دارای گیرنده های آندروژنی فراوانی است که این گیرنده ها در برابر استروئیدهایی که وارد این عضو می شوند حساس می باشند، از طرفی کبد محل اصلی برای متابولیسم استروئیدهاست از این رو مصرف داروهای استروئیدی می تواند یکی از عوامل به وجود آورنده آسیب در کبد باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر ۱۰ هفته تمرین هوازی بر تغییرات ساختاری بافت کبد در موش های نر سوری مسموم شده با ناندرلون می باشد. در یک کار آزمایشی تجربی ۲۶ سر موش نر نژاد نر سوری با سن ۹ هفته و وزن 190 ± 10 گرم به طور تصادفی در ۴ گروه ۷ تایی شامل کنترل، تزریق دارونما، ناندرلون ۱۰ میلیگرم به ازای هرکیلوگرم وزن و ناندرلون و تمرین مقاومتی با برنامه تمرین مقاومتی در هر هفته ۳ جلسه بالا رفتن از نردبان وزنه ها در هفته اول ۵۰ درصد وزن موش ها بود که با افزایش ۱۰ درصدی، در هر پایانی به ۱۲۰ درصد رسید در ۱۰ هفته بود. پس از پایان دوره از کبد نمونه ها لام تهیه گردید و با استفاده از میکروسکوپ نوری مطالعه انجام پذیرفت. یافته ها حاکی بر این موضوع بودند که تمرین هوازی اثر معنا داری بر روی افزایش وزن نداشته است. رنگ آمیزی بخش هایی از کبد موش ها نشان داد که در گروه کنترل و دارو نما سالم بودند، ولی در گروه تمرین هوازی و ناندرلون و گروه ناندرلون آسیب هایی از جمله پر خونی، چروکیدگی سلول ها، التهاب و آماس سلولی دیده شد. نتایج این مطالعه نشان می دهد که تمرین مقاومتی به تنهایی نمی تواند از آسیب کبدی ناشی از مصرف ناندرلون جلوگیری نماید.

واژگان کلیدی: تمرین هوازی، بافت کبد، ناندرلون

کدام روش زیر را برای ارائه مقاله خود ترجیح می دهید:

سخنرانی * پوستر *